

Բ Ա Ց Ն Ա Մ Ա Կ

Առ Տիար Ծօրթ . Մ . Սմբատ Գարբիլիանս
ի Նեո-Եօրթ

Կարգացի « Բազմավէպ » հանդիսարաւ նի վերջին երկու պրակաց մէջ « Հայերէն նորակազմ բառերու վրայ ուսում մը » խորագրօք հմտակից գրութիւնդ, ուր անգամ մ'ալ կը փայլեցնէք Ձեր հայկարանի և բանասէրի կրկին յատկութիւններն, և փորձ վարպետի մը ճարտարութեամբ կը բանաձեւէք այն սկզբունքներն՝ որոց պարտին հետեւիլ նոր բառեր դարձնելու պէտքին մէջ գտնուողներն:

Ձեր տուած հնգեակ սկզբանց դէմ մեղանշմամբ կերտեալ բառերու օրինակներ կու տաք, յորս կը գտնուին և իմ կողմանէ դարձնեալ կամ որդեգրեալ հնգետաան բառեր, որոց հնգին համար Ձեր առաջադրածներն իբր նոյնարժէք կամ լաւագոյն կրնան բնդունուիլ, սակայն տասն իմ կարծեօք սխալ են և կամ նուազ կ'արժեն քան իմ գործածներս:

Աւասիկ այդ բառերն և անոնց մասին իմ բաղդատական դիտողութիւններս:

1°. Bronchite բորսցնցդատապ թարգմանեն մեր բառգրիւն. արդարեւ փոքր ինչ երկար է, սակայն կարելի եղած չէ ցարդ աւելի յարմարագոյն կարճ մը դարձնել: Յնցդատապ թարգմանողներ ալ եղած են, սակայն սա թոքերու ցնցուղի գազափարն չտալուն՝ ինդունուած չէ: — Ձեր առաջարկած իմոնկ բառն աւելի râleի իմաստն ունի: Խժուկն շատ մը թոքային հիւանդութեանց յատուկ է, և ոչ թէ միայն Bronchiteի, որով և կարելի չէ այդ ախտանիշն իբր հիւանդութեան մի յատկանշականն անոր տեղ գործածել:

2°. Impaludisme բառն զոչ թարգմանել կ'առաջարկէք, սակայն զողն այդ հիւանդութեան նշաններէն մին է, և ոչ ալ միշտ: Արդարեւ ճահճուտ միջավայրերն ի բարեխառն գօտիս ընդհանրապէս զոչ

կը պատճառեն՝ սակայն ի հիւսիսային աշխարհս՝ որպէս Պալլիկի եզրերն՝ բնակիչք ճահճաժեռոտրեամբ կը մնասուին. իրենց արեան կարմիր գնտակներն, սպիտն ու նիարդիտն կը նուազին, ի մի բան Չրարիստրիան կամ Դալուկ և Սակաարիստոբիան կ'ունենան՝ սակայն ոչ զոչ: Նոյն իսկ ի բարեխառն գօտիս ամէն ճահճաժէտ չղոցներ, որպէս գաղտուկ ջերմի ենթարկեալք և դանդաղ կերպով վարակեալներն. սոքա կը տկարանան, կը զեղին, կը նիւհարնան առանց դողի, կամ դուն ուրից զող ունենալով: Բաջ գիտէք, Տօքթէօն, Թէ՛ զողն ոչ միայն Impaludismeի՝ այլ և շատ մը վարակիչ հիւանդութեանց սկզբնաւորութեան ազդարար նշանն է, որպէս թոքատապի, թոքավզնի ջրգողութեան, ժանտատնդակերպ ջերմի, և այլն. և թէ ըլլոր թարախուտ հիւանդութեանց ու վիրաց արտադրած թարախի արեան մէջ անցնի՝ զողով կ'ազդարարուի: Ուստի և երբէք զողն՝ շատ մը հիւանդութեանց այդ ախտանիշն՝ չկրնար Impaludismeի թարգմանութիւնն համարուիլ և ոչ իսկ անոր մի տեսակին՝ Ընդհատական ջերմի. այլ պէտք է միշտ զայն ճահճաժեռոտրիան կամ ճահճաժեռոտրիան թարգմանել, մինչև որ աւելի յարմար բառ մը գտնուի:

3°. Aphte բերանի կը թարգմանէք. եթէ բերանի հիւանդութիւն մ'ըլլալուն համար է այս անուանակոչութիւնն՝ ինչո՞ւ այդպէս չանուանել Stomatiteն և Mucnetն: Պէտք է զանազանութիւն զնել բերնի այս երեք հիւանդութեանց հայերէններուն մէջ՝ Mucnetին Բամբկիկ ըսուած վրայ բամբակի բիծեր կը ձեւացնեն այդ հիւանդութեան արտադրիչ մակարոյսերն: Stomatiteն բերնի հուզաթաղանդին բորբոքումն է, ուստի և Բերանատապն ամենէն ճիշտ թարգմանութիւնն է: Իսկ Aphte որոյ մէջ բերնի հուզաթաղանթի մէջ եղած փշտիկներու բացման հետեւանօք փոքր կեղեր յատաջ կու գան՝ պատշաճ է Բերանակեղ անուանել և ոչ Բերանի անորոշ բառն՝ որ յատկանշական ոչ ինչ ունի իւր մէջ:

4°. Asthme բառն պէտք է խոստովանել թէ՛ չէ ունեցած ցարդ յաջող հայերէն մը, և Երևանի արհեստագործական ու Չրայ կը գործածուի առ ի չզոյէ լաւագոյնին. և իբր լաւագոյն երբէք ներքին չէ ընդունել հետք բառն: Հիւրքն արտանշին է ոչ միայն թուրքային և սրտի շատ մը հիւանդութեանց, այլ և երագ ընթացքի, վազքի ու վերելքի առթիւ. նոյն իսկ առողջներուն կրնայ պատահիլ: Ես դեռ asthmatique չեմ, սակայն սանդուխներէ վերելքն և արագ ընթացք մը հեւք կը պատճառէ ինձ: Մուրատ—Ռափայէլեան վարժարանի սանուց Հայկական վաշտն՝ որ իւր վարագրատանման վազքով ու սուտուներով և ճըրդատանման ճարպիկութեամբ յաղթանակ տարաւ մրցակից իտալական շատ խմբերու վրայ՝ բնականաբար հեւք ունեցաւ յընթացս իւր մարզանաց և վերջը իսկ, սակայն անոնք հաւանականաբար asthme չունին: Ուստի գոհանամք մեր այդ անյարմար բառերով՝ փոխան սխալ բառի մը՝ մինչև յարմարագոյնի մը գիտն կամ կերտուին:

5°. Immunitén Չկրճակայութիւն թարգմանելով արդարեւ աւելի ընդհանուր գործածութեան մը կրնայ յատկանայլ. սակայն արտարանական գործի մը մէջ փոխան « վարակիչ ախտերէ զերծակայում » ըսելու՝ « ախտագերծութիւն » գրելն նախապատիւ է կարծեմ:

6°. Typhusի համար Ժանտատենեղ ընդունելով Fièvre typhoïdeի համար կը մեքծէք Ժանտատենեղակերպ չերժ ըստածքն, որ ճիշդ բառական թարգմանութիւնն է: Կ'ընդունիմ Չեզ հետ թէ այս երկու հիւանդութիւններն իրարու հետ անշուքիւն չունին, և նուիրագործեալ սխալ մ'է նոյնանման բառերով անուանակոչել զայնս ի մեզ և յերպագրիս. սակայն երբէք ներքին չէ նուիրագործեալ սխալ մը ուղղելու մտօք՝ այլ սխալի մը մէջ իյնալ, և անյարմար ու տարտամ բառ մը գործածել: Արդարեւ Փորպտենեղ բառն որ փոքր տաղանթիւն ըսել է՝ երբէք աղեաց մեզի որոշ հիւանդութեան մը գաղափարն չտար:

Փորին մէջ գտնուող բոլոր գործարաններն (որկոր, աղիք, լեարդ, փայծաղ, որովայնային լճամիզն, և այլն) կրնան տեղեք պատճառել: Դուք Typhoïdeի համազօր Dotkenenterie բառէն կ'ուզէք առաջնորդուիլ, սակայն գոնէ զորա մէջ աղիք (entère) բառն կայ իսկ Չեր փորպտենեղի մէջ ոչինչ կայ այդ հիւանդութիւնն ցուցնող:

7°. Spérmatofoidesի Սերմակեղտն ըսած են բոլոր բառագիրքք, որ բառական ճիշտ թարգմանութիւնն է spérmatofoides սխալ՝ սակայն նուիրագործեալ՝ բառին, կը սիրէք որ մենք զորա ընտրուական դերն շօշափող աւելի յարմար բառ մը գտնեմք. լաւ, սակայն իբր այդ չեմ կրնար ընդունիլ ձեր առաջարկած Սերպոյիջ բառն: Այս spérmatofoides « սերունդ հանելու ծառայող բջիջ » մ'է, սակայն չէք անգիտանալ թէ՛ միեւնոյնն կրնամք ըսել և Oculesի համար՝ զոր անիկ կ'անուանեմք արդար իբրաւամբ: Եթէ Չեր առաջարկն ընդունիմք՝ այս երկու սերածին բջիջներն իրարմէ զանազանելու համար մէկ ճար կը մնայ, արական սերպոյիջ և իգական սերպոյիջ. և ինչո՞ւ այս ամէն անտեղի բարդութիւններն. տիեզերական կերպով նուիրագործեալ բառ մը մերժելու համար՝ և անոր հետ մի այլ պատուական բառ (Ovule—ձուկ) վտարել:

8°. Encéphaliteի համապատասխան Գանկոդեղատապ բառն լաւ՝ սակայն երկար գտնելով՝ Ողեղատապ կ'առաջարկէք, որ նախ ճիշտ չէ, զի encéphalite գանկոդեղ ըսել է, և ուղեղն (cerveau) անոր մի մասն է միայն. և թէ Ողեղատապն մի այլ բառի՝ céphaliteի՝ յատուկ է:

9°. Daltonismեի Գունկոդեղութիւն կ'առաջարկէք՝ փոխան Անգոնտատենտրեան: Ժիշդն խոստովանելով երկուքն ալ հիւանդութեան բուն գաղափարն չեն տար. այդ հիւանդութեան ենթարկեալներ ոչ թէ գոյներ չեն տեսնար, կամ գոյներու մասին կրոր են, այլ աւելի ինչ ինչ գոյներ իրարմէ չեն կրնար զանազանել: Արդ՝ եթէ այս գաղափարն շօշափող մի այլ բառ

զտնուի կ'ընդունիմ, իսկ եթէ ոչ՝ կը նախընտրեմ Անգոնաստեոսոսիս՝ որ զոնէ կոյրութեան իմաստ չի տար: Լաւագոյն է Տարրոսականոսոսիս ըսել եւրոպացոց նըման՝ յանուն Տալթոն երեւելի տարրազէտի՝ որոյ վրայ ուսումնասիրուած է առջին անգամ այս հիւանդութիւնն:

10°. Kératodermie համար կարծրամորթոսիս կ'առաջարկէք փոխան էղյէրամորթոսիս որ ճիշտ թարգմանութիւնն է, աւելի կարճ համարելով զայն: Նախ վանկերու և տառերու թուօք համարժէք են և թէ սխալ մը կ'ըսէք առանց մտաբերելու թէ կարծրամորթոսիս բառն իր տէրն ունի արդէն Sclérodermie, scléronie:

11°. Այս տանեակ բառերու վրայ թոյլ տաք ինզքեմ, Ազնիւ բարեկամ, յաւելուլ հատ մ'իւս, Dégénérationն զոր Այրասկրում կը թարգմանէք Չեր այդ գրութեան մէջ՝ առանց յիշատակելու իմ որդեգրածն Վատսերումն որ աւելի համապատասխան է: Այլասերում աւելի գանազանման գաղափար կու տայ, և ոչ երբէք դէպ ի վանն փոփոխման՝ ինչ որ կը նշանակէ Dégénérationն, ուստի և առ այդ Վատսերումն կը նախընտրեմ:

Եմ և մնամ ջերմ յարգանքօք Չեր բարեացակամն:

ՏՕՐԹ. Ն. ՏԱՐԱՐՈՍՅԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԱՌԱՅՆՆԵՐ

Ա.

Հեղինակներու հմայիչ խորութիւններմ որիչ բառ չեմ եթէ ոչ՝ հարիւրիմ յիսումը՝ մթութիւմ. իստեակ և անմարտ զաղափարներ են մեծա մասամբ անոնք որ խոր կը դատուիմ, մինչդեռ չկայ ասորգ և փայլում կերպով քացատրուած գաղափար մը որ շատերէմ իրրիս ուսմկական չլաւ տուի: Քամիմը իրենց չհասկցածներում վրայ կը հիւանամ:

Բ.

Հմտութիւնը համեարիմ Սկաստմարք է այմ՝ ինչ որ ակնոցը աչքերում համար. բայց ինչպէս այմ՝ որում աչքերը տկար են ակնոց կը գործածէ, այսպէս այմ որ համեար չունի՝ գիտութեանց համարաբանոց մը կը կարծէ ունեմալ գիտութեամբ հոսացող զուլխներէմ ոմամք հակաթի կը նմանիմ, որ որչափ նփոխիմ այնչափ կը կարծեամամ:

ԿԱՊԵՂԻ

ԱՐԴԻ ՅՈՒՆԱՑ

ԳԵՐԵՋՄԱՆԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂՊՈՒԹԻՒՆԸ

(Շարու. տես էջ 78)

Հանգարտ և համակամ տրտմութիւն մ'է Ստեփաննոս Մարգարիթիս Չանթեցիի երգերէն միոյն բնորոշիչ շեշտը, հասնդուն ու թեթիւ ներդաշնակութեամբ երգ մը՝ իտալական եօթնեակներուն նման:

Որդեկացս հետ, լռիկ՝ ծաղկանց արտաշնու. թեմէմ անուշահոտուած պայծաս առատ մը, ամցայ դաշտերու մէջէմ, Գերեզմանատում հասամը, և յոգնած՝ մտտեցամը հոն. քիբերս արցունքներով կ'ողողուէիմ, և ծեռքիս կրքմմ երբեմն կը սրբէիմ գանոնք, նրեք որդիներս ըսիմ իմծի. — աչրիկ՝ պիտի դառնամ՝ թէ միմակ պիտի կեծաս գերեզմանատումը. մեմք տում պիտի երթամը, — որդեակիմնս, պատասխանեցի իրեց, ես ձեզի կ'ըմկիբմ. Պիտի գայ սակայն որ մը՝ յորում չըրտերմիս ալ գիւղէմ գերեզման պիտի վերադառնամը, չոս քիչ մը կեմակէմ վերջ, արտատուալից ասքերով, դուք մորէմ պիտի երթաք զիւղ տանող ճամբէմ, իսկ ես՝ համը, թմրած, ամզգայ, հոս պիտի հանգչիմ յաւիտեանս:

Այժմեան Յունաստանի էն գողտրիկ բանաստեղծներէն մին է Գիեօ Ռակոպէ, որ իր բանաստեղծական տուրքէն՝ դամբաններու և ցաւի ալ նուիրեց: Արձակի վերածենք իր ամենաբաղդը եղերերգութիւններէն մին, որ այլարանական ձեւի տակ՝ կը ցուցնէ մեզի թէ որչափ դիւրարիկ և վաղանցուկ են երկրաւոր յօժարութիւնները՝ դամբանէն ալ անդին, ու թէ ինչպէս մտացութիւնն և հանդըները արագութեամբ կը շնչեն տիրութեան արաստուղը: Այս համառոտ եղերերգութիւնը ողբական ճերթուած մ'է:

Հոգի մը ժամանակէմ առջ կը թողուր ցաւոց երկիրը. Գիշերմ հագիւ թէ արձկան էր իր երեւնոսի մագերը, և ազատ սիւսած էր երկքերմ մէջ իր ամհամար աստղերը, փայլում ցաւագայթմերով աղամանոնք, հոգիմ՝ մորէմ մտիկ ըմպու համար մայրեմի ձայնիմ, և իր սիրիլիմներմ մէջ՝ առանց տեսնուելու՝ քամի մ'արցունք թափելու համար, երազ թեւերով կտրեց անցաւ աննզր սիջոցը, զգուշամարլով որ թիւերը երկմքի րոցերում մէջ լայրիմ. խտացած խաւարը պատեր էր հայրեմակամ տումը, և հիւսիսայիմ հովը կը հա.